

La soprano Diana Damrau i el baix Nicolas Testé porten al límit les emocions del públic al seu concert del 37è Festival Perelada

- **Hèctor Parra i Imma Santacreu protagonitzen un taller-concert molt enriquidor on han mostrat peces de *Les bienveillantes* i *Orgia***
- **Avui s'ha celebrat la mostra oberta de l'alumnat que tanca la Setmana de la Dansa del Campus Perelada**
- **El Nou Celler Perelada ha acollit la presentació del segon volum de *The opera cooks*, un recull de 70 receptes i fotografies de primeres figures internacionals de l'òpera**

Peralada, 29 de juliol de 2023

La promesa del títol del recital que han ofert la soprano alemanya Diana Damrau, el baix francès Nicolas Testé i el pianista Helmut Deutsch, *Amor i vida*, s'ha materialitzat avui a l'església del Carme, que era plena com un ou per rebre de manera molt càlida a Damrau, de la qual en va quedar gravat a la memòria i ja és història del Festival Perelada el seu esplendorós debut en l'edició del 2015. A l'èxit rotund del recital hi ha contribuït l'acompanyament al piano discret però fonamental, ple de matisos, afavorint la creació d'emocions, del mestre Helmut Deutsch, que sempre ha jugat a favor dels cantants, amb els quals ha mantingut un fil de connexió invisible en tot moment

La soprano alemanya ha agafat el protagonisme en els primers compassos del concert, en el qual s'ha anat alternant gairebé invariablement amb Testé, amb la interpretació continguda i precisa de dues cançons d'Henri Duparc, *L'Invitation au voyage* i *Chanson triste*, peces molt celebrades i d'una dimensió poètica més que remarcable. Entremig, Testé ha cantat *La vie antérieure*, també de Duparc. Damrau ha demostrat, ja de bon inici, el motiu pel qual és considerada una de les millors sopranos de la seva generació i com és

que compta en la seva trajectòria amb algunes fites que ja li assegurin un lloc destacat en la història de la lírica.

Després de les delicades i vaporoses cançons de Duparc, Nicolas Testé s'ha submergit amb una barreja de feresa i tristor, en l'ària del Rei Salomó titulada *Oui depuis quatre jours - Sous les pieds d'une femme*, pertanyent a l'òpera *La Reine de Saba*, de Charles Gounod, per donar pas novament a Damrau, que ha interpretat dues cançons de Richard Strauss, *Ständchen*, op. 17/2 i *Wiegenlied*, op. 41/1, una serenata i una cançó de bressol que han permès a la cantant fer palesa la seva expertesa en la interpretació de peces de Strauss. Totes dues són peces evocadores i delicades, especialment la segona.

El dramatisme ha tornat a escena amb Testé i la seva impecable interpretació de l'ària per a baix *Sí, morir ella de!-Qui chiamata m'avete?*, de *La Gioconda* (Amilcare Ponchielli), viu reflex del despit i la ira d'Alvise Badoero. Testé ha fet gala durant tot el recital d'una suficiència i una confiança en les seves virtuts com a cantant espectaculars. La interpretació de Testé en aquesta peça ha contrastat amb bogeria i la innocència d'Ana Bolena, protagonista de l'òpera homònima de Donizetti, que Damrau ha portat a escena amb la sublim interpretació de l'ària *Al dolce guidami*, que situa el seu personatge a la Torre de Londres, a les portes de la seva execució. Testé i Damrau han tancat la primera part amb el duet d'Elvira i Giorgio, *O amato zio, d'I Puritani*, de Bellini.

La segona part ha començat amb un veritable plat fort, també de Bellini: una interpretació monumental de la conegudíssima ària *Casta diva*, de la *Norma* de Bellini, que ha dut a més d'un espectador al límit de l'emoció i que ha donat pas a l'ària *Ella giammai m'amò*, del Don Carlo de Verdi, a càrrec de Testé. Una peça del poc conegut compositor rus Vladimir Vlasov (*K fontanu bachtchisarayskogo dvortsa*), una cançó de Sergei Rachmaninov (*Frühlingsfluten Op.14*) i l'ària *Lyubi vsye vozrasti pokorni*, una breu però bella intervenció del Príncep Gremin en l'òpera *Eugene Onegin* de Txaikovski han precedit una selecció de peces provinents del món de l'opereta i els primers musicals que han connectat amb un públic que, a aquestes alçades, ja s'havia rendit al virtuosisme dels tres intèrprets i molt especialment al magnetisme de Damrau.

S'han succeït *Schlösser, die im Monde liegen*, de *Frau Luna* (Paul Lincke), *How sad no one waltzes anymore* (Brad Ross), en que Damrau s'ha deixat anar ballant a escena com si es tractés d'una actriu de musical i *I could have danced all night*, de la banda sonora de *My fair lady* (Frederick Loewe). Aquestes tres peces han donat pas

als bisos, una peça de La bohème a càrrec de Testé i una interpretació de Damrau d'una alegria desbordant de la cançó *Tu pupila es azul*, una composició de Joaquín Turina que va musicar el poema homònim de Bécquer.

El Festival Perelada sempre ha dut, tradicionalment, les millors veus de la lírica de cada generació i avui s'ha escrit un nou capítol d'aquesta relació del cicle amb la història de l'òpera, perquè Damrau és una d'aquestes veus destacades de la seva generació, com Freddie De Tommaso o Jonathan Tetelman, que han passat o passaran per l'església del Carme.

Cos a cos de Parra i Santacreu

Al Festival Perelada hi havia avui programa doble, ja que a la tarda el compositor i pianista Héctor Parra i la també pianista Imma Santacreu han ofert un taller-concert titulat *Cos a cos*, que es va estrenar al Petit Palau, dins el Cicle Km0 de la temporada BCN Clàssics. Parra, autor de la música de l'òpera de cambra *Orgia* i de les 16 sanguines que hi ha exposades a la sala Miquel Mateu, al costat del Claustre de Sant Domènec, i Imma Santacreu són dos músics aclamats i coneguts pel seu enfocament innovador i col·laboratiu en la creació musical.

Santacreu i Parra s'han alternat al piano, però també han interpretat peces de piano a quatre mans i objectes, com ara *Nocturne* (a partir de la *Constellation XIII* de Joan Miró), que ha estat precedida d'una peça per a piano sol, *Le lever du soleil (Constellation I)*, de Joan Miró), totes dues peces amb un aire fugisser, lunar. Les introduccions de Parra a les diverses peces han estat profuses i d'un gran interès, permetent el públic gaudir i entendre molt millor la seva proposta. Les dues primeres obres, formen part d'un projecte més extens inspirat en les constel·lacions de Miró que s'estrenarà a la tardor amb música de Parra i textos del poeta Arnau Pons, amb l'actor Pere Arquillué com a rapsoda.

Posteriorment, Parra i Santacreu han interpretat *Love - Life After Architecture*, una composició d'Hèctor Parra en homenatge al grup arquitectònic italià Superstudio, actiu entre 1966 i 1978 i emmarcat en l'antidisseny. La peça, executada a 4 mans, té un principi melòdic i, poc a poc, es va desconstruint fins arribar a tenir una qualitat granular, en què la corda del piano, a més de percutida, és pinçada, fregada i rascada en ocasions. Ha seguit la peça *Sarabande*, de l'òpera *Les bienveillantes*, que va posar en escena fa uns mesos Calixte Bieito i que es basa en el *Preludi en sol m. núm. XVI del clave ben temperat, vol. II* i la sarabanda de la *Suite francesa núm. V* (Johann Sebastian Bach).

El taller-concert s'ha clos amb la interpretació de *Reminiscències*, el capítol 5è d'*Orgia*, la darrera composició de Parra. La interpretació de la peça, que dura 12 minuts, ha estat de piano i objectes a 4 mans. Per aconseguir la sonoritat que perseguia, Parra ha explicat de manera molt planera com feia "excursions al súper" per aconseguir determinats objectes que ordena dins la cua del piano -fins a una trentena- per utilitzar-los en el moment adequat. Tant pel que fa a la peça de *Les bienveillantes* com *Orgia*, l'angoixa inherent a ambdues obres originals traspuava de les composicions de Parra.

Clausura del Campus Perelada

Avui al matí, al pavelló municipal d'esports de Peralada, s'ha clausurat la Setmana de la Dansa del Campus Perelada, que s'ha celebrat del 24 al 29 de juliol. Un total de 15 estudiants de dansa de l'Alt Empordà han participat en aquesta Setmana de la Dansa, durant la qual Berta Montserrat Coll, estudiant de pedagogia del Conservatori Superior de Dansa de l'Institut del Teatre, ha impartit les classes de dansa clàssica. Pel que fa a la tècnica contemporània, les classes de dijous i divendres, les ha impartit l'estudiant de pedagogia Estel López Rodríguez. Totes dues han estat coordinades i supervisades per la pedagoga Anna Rodríguez.

Avui era el moment indicat de demostrar a les famílies tot allò que havien après en el campus, en una mostra oberta. Els 15 estudiants, amb edats que van de 5 a 17 anys, han treballat dividits entre un grup de grans i un de petits. Tots han fet classes diàries i han preparat un repertori clàssic, com les variacions del ballet *Coppélia*, la dansa xinesa que han ballat el grup de les petites, l'espanyola, el grup de les grans, i la coda de la dansa escocesa que han fet tots els alumnes junts. Pel que fa a la dansa contemporània, els estudiants han preparat *El Vals de les hores*, també del ballet *Coppélia* però en versió contemporània.

La Setmana de la Dansa del Campus és un projecte de territori i proximitat, adreçat a estudiants de les comarques gironines per tal d'acostar-los aquesta pràctica artística.

Presentació de The opera cooks

Aprofitant la presència de Diana Damrau, el Nou Celler Perelada ha acollit la presentació del segon volum de la col·lecció *The opera cooks*, d'Evelyn Rillé i Johannes Ifkovits. Fins el 6 d'agost es podrà visitar una exposició fotogràfica virtual, a la pàgina web del festival, de les imatges que il·lustren el volum i que són obra d'Ifkovits.

A l'acte d'avui, en que ha regnat el bon humor, hi ha participat el director artístic del festival, Oriol Aguilà, la presidenta de la Fundació Perelada, Isabel Suqué Mateu, la soprano Diana Damrau, els dos autors i editors del llibre i Joan Francesc Marco, director de l'INAEM.

El llibre recull les receptes predilectes, escrites a mà i en la seva llengua materna i unes 700 imatges d'una setantena d'estrelles de l'òpera de 28 països diferents. A més de Damrau, també s'hi poden trobar artistes com ara Robert Alagna, Carlos Álvarez, Piotr Beczala, Benjamin Bernheim o Josep Carreras.